

"לדורות"

סיפוריהם של ניצולי השואה החיים בישראל שאלון לרישום קורות ניצולת השואה

איסוף סיפוריהם של ניצולי השואה הוא אחד המרכיבים החשובים ביותר בשימור הזיכרון ובהנחלתו לדורות הבאים. לכן, המידע על קורותיהם של הניצולים חיוני מאוד לחוקרים ולבני הדורות הבאים. בעזרת מידע זה אפשר יהיה להכיר את הסיפורים הפרטיים המרכיבים את התמונה הרחבה של תקופת השואה. לסיפור האישי שלכם יש חשיבות לאומית, מחקרית

וחינוכית. אוסף הסיפורים יעלה לאתר אינטרנט מיוחד שכתובתו www.ledorot.gov.il

אנו מודים לך מראש על הנכונות לשיתוף הפעולה.

שם משפחה ושם פרטי כיום

שם פרטי: סילבה	שם משפחה: מנצר
----------------	----------------

פרטים אישיים לפני השואה ובתקופתה

יש לרשום שמות ומקומות באותיות בדפוס (גם בלועזית) במקומות המסומנים

שם משפחה לפני המלחמה או בתקופתה: אברמוביץ'	בלועזית Avramovic	שם נעורים:
שם פרטי לפני המלחמה או בתקופתה: דייזי	בלועזית	מין: ז / נ תאריך לידה: 21.3.1928
מקום לידה (ישוב, מחוז):	בלועזית	ארץ לידה: יוגוסלביה
שם פרטי של האב: אברהם	שם פרטי ושם נעורים של האם: אסתר כהן	
שם פרטי של האישה/הבעל (אם היה/תה נשוי/נשואה לפני המלחמה):	שם נעורים של האישה:	
מקום מגורים קבוע לפני המלחמה: בלגרד	בלועזית	ארץ המגורים: יוגוסלביה
השכלה/תואר אקדמי לפני המלחמה:	מקצוע לפני המלחמה:	חבר בארגון או בתנועה:
מקומות מגורים בתקופת המלחמה (ישוב, מחוז, ארץ): קאווייה, טירנה (בירת אלבניה)		
האם היית בגטאות? אילו ומתי?		
האם היית במחנות? אילו ומתי?		
מקום השחרור: טירנה	תאריך השחרור: 8.5.1945	
האם שהית במחנה עקורים? שם המחנה?	לאן עברת/חזרת לאחר השחרור (ציין מקום)? בלגרד	
מקומות/מחנות בדרך לארץ:	שנת עליה: 1948	שם האנייה (אם עלה בדרך הים):

אנא ספרי/ על קורותיך לפני המלחמה**(ציוני דרך: משפחה, סביבה, ילדות ולימודים, עבודה, חברות בארגון):** נא לכתוב בגוף ראשון

נולדתי בשנת 1948 בבלגרד ביוגוסלביה כבת יחידה לאב פקיד בנק "היפוטק" ולאם עובדת משרד האוצר. למדתי בבית ספר צרפתי. בילדותי היתה לנו עוזרת בית, שישנה בביתנו. היתה לי חברה נוצריה שמשפחתה הסכימה להסתיר אותי בתקופת המלחמה. פעם בשבוע נהגנו ללמוד שיעורי היסטוריה בבית הספר היהודי.

נא ספרי/ על קורותיך בזמן המלחמה

(ציוני דרך: מעצר וגירוש, גטאות, מחנות וצעדות מוות, במסתור או בזהות בדויה ושם בדוי, פעילות ותפקידים ביוגוסלביה/תנועות נוער/מחתרת/פרטיזנים, השתתפות בבריחה/התנגדות/לחימה, האם אדם/ארגון יהודי/לא יהודי סייע באופן משמעותי להצלתך; בריחה/הגירה בכפייה, פינוי/אוווקאציה למרכז ברית המועצות):

עם פרוץ המלחמה, ברחנו לעיר ביטולה (מונסטיר) בדרום יוגוסלביה והלכתי שם לבית הספר. אבי נהג לשבת בבית קפה בחברת יהודים ושמע במקרה על כוונת הגרמנים לשלוח את היהודים מהעיר. כעבור יומיים הוכרז על עוצר. בשנת 1943 נשלחו יהודי העיר ברכבות ישירות למחנה ההשמדה טרבלינקה. שם ניספו אח של אמי, אברהם כהן ודוד נוסף, דני כהן יחד עם ילדיהם.

על העוצר נודע לי רק מאמי שלקחה אותי לבית הספר הצרפתי וביקשה להסתיר אותי. מנהלי בית הספר סירבו אך הציעו לאמי ללכת לקונסוליה האיטלקית. בקונסוליה הפנו אותנו למבריה גבולות. אמי לקחה אותי אליו ובעזרתו הגענו לגבול אלבניה. שם פגשנו באיטלקים ואנחנו, מחוסרי מסמכים מזהים, נאלצו לחכות שיחליטו מה יהיה גורלנו. עצרו אותנו יחד עם הקומונוסטים. אמרנו שאנחנו לא קשורים אליהם אך תשובתנו לא שינתה דבר.

האיטלקים הובילו אותנו לעיירה באלבניה ותושביה הזהירו אותנו מפני התקרבות הגרמנים. הצלחנו לעזוב ולהגיע לעיר טירנה. עברנו מדלת לדלת, מציגות את עצמנו בתור פליטות ומציעות לעבוד כעוזרות. מצאתי מחסה בנפרד מאמי אצל אישה ילידת טרייסטה. בביתה התגוררו שתי בנותיה ובעלה שהה אז באוסטריה. בזמן שהסתתרתי בביתה למדתי קצת איטלקית.

אנא ספרי/ על קורותיך מתום המלחמה ועד עלייתך לארץ**(ציוני דרך: השחרור וחזרה הביתה, חיים אחרי המלחמה, בריחה, העפלה/ עליה):**

בשנת 1945 חזרנו ליוגוסלביה, לבית של סבא שלי. שבתו לספסל הלימודים והשלמתי את שנות התיכון יחד עם גוים פרטיזנים שהפסידו לימודים בזמן המלחמה. עם חזרתנו, נוכחנו לראות את התדלדלות האוכלוסיה היהודית בעיר.

נא ספרי/ על חיך בארץ**(ציוני דרך: לימודים/ תעסוקה, שירות צבאי, פעילות ציבורית או תרבותית, משפחה/ דורות המשך וכו'):**

עליתי לארץ בשנת 1948 באוניית מסחר וכעבור חמש שנים התגייסתי לצה"ל. אבי עבד במשרד התעשייה ואמי עבדה כעוזרת. גרנו בנהריה בבית שהיה שייך בעבר לערבים. אמי לא התאקלמה בארץ ואף שקלנו לחזור חזרה ליוגוסלביה. בהמלצת רופאה של אמי, עברו להתגורר בירושלים. הכרתי בירושלים את ישראל ונישאתי לו בשנת 1964. כיום יש לנו בת המתגוררת ברחובות ועוסקת בעבודה סוציאלית ושלושה נכדים. למרות כל הקשיים, אני שמחה עם עלייתנו ארצה.

ירושלים. פברואר 2010

עריכה: אלינה נאור